

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 17. februarja 2005**Predlog za sprejem predhodne odločbe vložen s sklepom Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social z dne 28. januarja 2005 v zadevi Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial**

(Zadeva C-79/05)

(Zadeva C-81/05)

(2005/C 93/29)

(2005/C 93/30)

(Jezik postopka: italijanščina)

(Jezik postopka: španščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata U. Wölker in A. Aresu, je dne 17. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social je s sklepom z dne 28. januarja 2005 v zadevi Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial, ki je v sodno tajništvo prispel dne 18. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. ugotovi, da Italijanska republika, s tem da ni sprejela vseh možnih previdnostnih ukrepov za preprečitev in čim večje zmanjšanje uhajanja nadzorovanih snovi, še posebno glede dolžnosti letnega pregleda stacionarne opreme, polnjene s hladilno tekočino, ki presega 3 kg, zaradi uhajanja, ni izpolnila obveznosti iz člena 17(1) Uredbe (ES) št. 2037/2000⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

- 1) Ali obveznost držav članic, da sprejemajo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te Pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti (člen 10 Pogodbe), kot tudi načelo prevlade prava Skupnosti nad nacionalnim pravom, sama po sebi in brez potrebe po izrecnih določbah notranjega prava, podeljujeta nacionalnim sodnim organom pristojnost, da odstopijo od uporabe vseh vrst norm notranjega prava, ki so v nasprotju s pravom Skupnosti, ne glede na položaj teh določb v hierarhiji norm (uredbe, zakoni ali vključno z ustavo)?
- 2) a) Ali španski upravni in sodni organi, kadar odločajo o pravicah delavca, katerega delodajalec je bil razglašen za plačilno nesposobnega, glede prejemanja nadomestil od Fondo de Garantía Salarial, ki mu, na podlagi jamstva, katerega za primer plačilne nesposobnosti določa nacionalna zakonodaja, pripadajo ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi, uporabijo pravo Skupnosti, čeprav Direktiva 80/987/EGS⁽¹⁾ v členih 1 in 3 izrecno ne določa nadomestil zaradi prenehanje pogodbe?
- b) Ali so v primeru pritrilnega odgovora, španski upravni in sodni organi, v okviru uporabe Direktive 80/987 in norm notranjega prava, s katerimi so prenesene določbe omenjene direktive, vezani na načelo enakosti pred zakonom in prepoved vsakršne diskriminacije, ki izhajata iz prava Skupnosti in katerih obseg je opredeljen z razlago Sodišča Evropskih skupnosti, čeprav se ta ne sklada z razlago podobnih temeljnih pravic, ki jih priznava španska ustava in kot jih razlaga v svoji sodni praksi špansko ustavno sodišče?

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po razpoložljivih podatkih Italijanska republika še ni sprejela ukrepov iz člena 17(1) Uredbe (ES) št. 2037/2000.

⁽¹⁾ UL L 244, 29.9.2000, str. 1.

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora, temeljna pravica do enakosti pred zakonom, ki izhaja iz prava Skupnosti, nalaga obveznost enakega obravnavanja primerov, ko je bila pravica delavca do nadomestila zaradi prenehanja pogodbe ugotovljena s sodno odločbo in primerov, ko ta pravica izhaja iz sporazuma med delavcem in delodajalcem, sklenjenega v prisotnosti sodnika in potrjenega s strani sodišča?

3) a) Ali je mogoče, kadar je država članica v svojem notranjem pravu že pred začetkom veljavnosti Direktive 2002/74/ES ⁽²⁾ priznavala pravico delavca, da pridobi varstvo s strani jamstvene ustanove v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca glede nadomestila za prenehanje pogodbe, oceniti, da država članica že od začetka veljavnosti te direktive t.j. 8. oktobra 2002 uporablja pravo Skupnosti, kadar odloča o izplačilu teh nadomestil za prenehanje pogodbe s strani jamstvene ustanove v primerih, ko je bila plačilna nesposobnost delodajalca razglašena po 8. oktobru 2002, čeprav rok določen za prenos direktive še ni potekel?

b) Ali so v primeru pritrdilnega odgovora, španski upravni in sodni organi v okviru uporabe Direktive 2000/74 vezani na načelo enakosti pred zakonom in prepoved vsakršne diskriminacije, ki izhajata iz prava Skupnosti in katerih obseg je opredeljen z razlago Sodišča Evropskih skupnosti, čeprav se ta ne sklada z razlago podobnih temeljnih pravic, ki jih priznava španska ustava in kot jih razlaga v svoji sodni praksi špansko ustavno sodišče?

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora, temeljna pravica do enakosti pred zakonom, ki izhaja iz prava Skupnosti, nalaga obveznost enakega obravnavanja primerov, ko je bila pravica delavca do nadomestila zaradi prenehanja pogodbe ugotovljena s sodno odločbo in primerov, ko ta pravica izhaja iz sporazuma med delavcem in delodajalcem, sklenjenega v prisotnosti sodnika in potrjenega s strani sodišča?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (UL L 283, str. 23).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 80/987/EGS; UL L 270, 8.10.2002, str. 10

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 17. februarja 2005

(Zadeva C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Maria Patakia, članica pravne službe Komisije, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 17. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Helenska republika, s tem da enači postopek končnega pečenja ali pogrevanja s popolnim postopkom priprave kruha in s tem, da zahteva, da prvi izpolnjuje pogoje iz pekovske zakonodaje, omejuje uvoz iz drugih držav članic in prodajanje proizvodov „bake-off“ v Grčiji ter s tem ne izpolnjuje obveznosti iz člena 28 ES;
2. Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Komisija je bila s pritožbo obveščena o dejstvu, da ob odsotnosti posebne zakonodaje o napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodih, grški organi štejejo metodo „bake-off“ za popolni postopek priprave in peke kruha. Zaradi tega grški organi kratko končno pečenje ali pogrevanje teh proizvodov ob prodaji dovoljujejo samo, če ti postopki izpolnjujejo vse pogoje, ki jih morajo izpolniti pekarnice, kljub temu, da metodo „bake-off“ tvori zgolj kratko končno pečenje napol pečenega kruha ali pogrevanje pečene in zmrznjenega kruha, ne pa tudi vse prejšnje stopnje priprave in pečenja. Posledično lahko „bake-off“ proizvode dajejo na grški trg – po končnem pečenju ali pogrevanju – bodisi prodajalne, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih morajo izpolniti pekarnice, bodisi živilske trgovine v obliki napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodov, ki jih potrošnik lahko do konca speče ali pogreje. V obeh primerih Komisija ocenjuje, da so „bake-off“ proizvodi za potrošnika manj privlačni kot drugi popolnoma pečeni pekovski proizvodi.